

JURIJ

JURJEVA NEDELJA • 21. april 2024 • leto XXI • št. 16

Saj, ko enkrat oblubiš, oblubiš za vedno

OBLJUBA - Laž, ki bi jo rad izpolnil?

To definicijo sem pred nekaj leti prebrala v neki leposlovni mladinski knjigi. Spomnim se, da mi je dala toliko za misliti, da sem si jo kar zapisala in s telefonom slikala stran, da je ne bi pozabila. So res vse obljube laži, ki jih želimo izpolniti? Koliko je

tistih pravih obljub, ki jih ne prelomimo? Kaj sploh so obljube?

Rekla bi, da so obljube nekaj, kar rečemo, saj smo z njimi bližje tistemu, kar bi dejansko radi bili. Da pojasnim: ko prijatelju obljubimo, da ne bomo izdali skrivnosti, ki nam jo je zaupal, to obljubimo zato, ker

bi radi bili oseba, ki je vredna zaupanja, čeprav je resnica taka, da nam kdaj kakšna skrivnost uide in jo povemo naprej. Ali pa ko pri spovedi sami sebi in Bogu obljubimo, da se bomo poboljšali. Pa to spet žal ne drži vedno. Radi bi bili ta oseba, ki je boljša, a kljub temu, da se na nekem področju morda izboljšamo, grešimo drugje.

Ko besedo držimo in ko je ne ...

Koliko je tistih pravih obljub, ki jih ne prelomimo? Odgovora na to ne poznam. Rekla bi, da v resnici bolj malo, sicer se me tak stavek ne bi dotaknil. Kdaj pa kdaj celo obljubimo stvar, za katero vemo, da je pravzaprav ne bomo mogli izpolniti. Dostikrat se mi zdi, da obljube sploh ne obstajajo in da je beseda obljuba izgubila pomen in težo. Čeprav ne bi smela. Ko izrečeš obljubo, se zavežeš, da boš nekaj zagotovo storil, ali obratno, da nečesa zagotovo ne boš — tako si naučen kot otrok. Ko sem pred leti prebrala zgornji stavek, vem, da sem se zavestno odločila, da obljub ne bom dajala v prazno. Rekla sem si, da če nisem prepričana, da obljube ne bom mogla držati, je ne bom dala. In zdi se mi, da sem to kar ponotranjila. Besedi obljuba sem vrnila težo, ki bi jo mogla imeti. Vedno, vsaj za milisekundo premislim, če lahko obljubo, ki jo mislim podati, res izpolnim. In nekajkrat se je res zgodilo da nečesa nisem obljubila, preprosto zato, ker sem vedela, da se obljube ne bom mogla držati.

Kaj pa, če ...?

Kaj pa, če sem vseeno prelomila obljubo? Saj to je normalno, mar ne? Saj se vsakemu kdaj zgodi, da je preveč ambiciozen? Res je, vendar je občutek, ko prelomiš tako obljubo, še bolj grenak. In po navadi mi je žal, da sem neko stvar sploh obljubila. Je pa tu priložnost za osebno rast in spoznavanje svojih meja. Tako vidiš, kaj lahko naslednjic obljubiš, in da se

boš tega res držal. In tudi občutek je boljši, ko obljubo izpolniš.

Kaj pa skavtska obljuba? Našla sem tale zapis o njej:

“Jedro skavtstva predstavlja obljuba, ki jo skavt in skavtinja častno izrečeta pred skupnostjo in s tem zares postaneta skavta. Poznamo obljubo volčičev in volkuljic ter »pravo« obljubo. Volčja je preprostejša, po vstopu v četo, skavt izreče še drugo. Obe vključujeta zvestobo Bogu in domovini, pomoč bližnjemu ter izpolnjevanje skavtskih zakonov. Znak obljube je skavtska rutka, ki je najbolj časten del skavtskega kroja.”

Nekaj resnega, svečanega, svetega

Skavtska obljuba je torej nekako najpomembnejši del skavtstva. Vsak, ki nosi rutico, je obljubo že izrekel. Na obljubo se tudi kar nekaj časa pripravljamo. Preden izrečemo obljubo, moramo osvoboditi kar nekaj skavtskega znanja. Tudi pesem, ki si jo skavti pogosto prepevamo pravi: “... saj ko enkrat obljubiš, obljubiš za vedno ...” Zaradi teh razlogov je obljuba pri skavtih nekaj resnega. Nekaj svečanega. Nekaj, kar pusti pečat. Ob tem razmišljanju se mi zdi še toliko bolj pomembno in prav, da vsako leto obnovimo obljubo, kajti obljubili smo za vedno. Prav je, da vsake toliko časa pomislimo na obljubo, po kateri se trudimo živeti.

Vem, zvenim kar dramatično in v resnici verjetno nihče ne občuti tega. Občuti pa verjetno vsak, vsaj delček ponosa, da je del skavtske družine in se verjetno (vsaj za pol sekunde) zamisli nad tem, koliko dejansko izpolnjujemo našo obljubo. Tudi občutek je prijeten, ko se vsi zberemo okoli oltarja in jo skupaj obnovimo. Čeprav skupaj izrečemo le nekaj nepomembnih besed, pa ima vsaka beseda mesto in svojo težo, in je tam z razlogom.

In v čast mi je tudi letos izreči našo obljubo.

Janja Šolinc. Pristna koala

● Na naši poti

Ob letošnjem praznovanju svetega Jurija smo izvedli dolgo premišljeno spremembo v postavitvi našega glavnega oltarja. Marijin kip, ki je doslej stal pred sliko svetega Jurija, smo premaknili na novo, bolj primerno mesto. Ta nova postavitev omogoča, da oba – Marija in sveti Jurij – izstopata in nas nagovarjata vsak s svojo lepoto in pomenom, ne da bi si medsebojno zastirala pogled, kot sta si ga do sedaj.

Marija je nekoliko "ob strani". Kar ima tudi lepo simbolno vrednost, saj se tudi v svojem življenju nikoli ni postavljala v središče. Ob strani, toda zanesljivo vedno z nami. Mama. Vsekakor jo bomo uzrli, ko bomo pristopali k svetemu obhajilu, ona pa nas bo pri tem nežno in materinsko spremljala s svojim pogledom.

Sveti Jurij, zavetnik naše cerkve in našega mesta, je zdaj še posebej poudarjen, kar je prav in nadvse primerno. Čeprav bomo morda potrebovali nekaj časa, da se navadimo na novo razporeditev, smo prepričani, da bo občudovanje in spoštovanje, ki ga gojimo do našega svetega Jurija, to premostilo prav hitro in z dobro voljo.

Verjame, da bomo v naši cerkvi poslej še lažje našli lepoto in mir, ki ju v svetišču iščemo.

Zdaj sem bolj zadovoljen s tem, kar sem in hvaležen za to, kar imam ... in zdaj plavam.

ponedeljek 22. april	Sveti Leonid	18.30: + Traudo Esih + Vinka Esiha + Adolfa Bergleza in Elzo (obl.)
torek 23. april	SVETI JURIJ	18.30: + Jožefa Kukoviča + Tončko (obl.), Stanka in Tanjo Golob + dva Alojza, Antona in Antonijo Golež + starše Krajnc, Gregorčič ter Vekoslava, Slavčija in Roberta
sreda 24. april	Sveti Fidel	8h: + Jožeta Čokla in Antona (obl.) ter sorodnike + Stanka in Stanislavo Fidler (obl.)
četrtek 25. april	Sveti Marko	9h (Primož): + Joška Jevšvarja
petek 26. april	Marija, Mati dobrega sveta	18.00: molitev pred Najsvetejšim 18.30: + Marijo Ocvirk + Alojza in Marijo Prebil
sobota 27. april	Dan upora	18.30: + Silvestro Fajs + Zofijo in Martina Šolinca ter družino Trepanc + Dragico Mehič + Ivana in Marijo Artiček (obl.)
nedelja 28. april	PETA VELIKONOČNA NEDELJA	7.00: + za župljane in dobrotnike župnije 9h: + Albino Dobovišek + Cvetko Jančič in za blagoslov družin Juteršek, Koprivc, Oberžan in Martun + Ano Fidler in sorodnike

Interno glasilo ureja in odgovarja Mitja Markovič, župnik.

🌐 www.zupnija-sentjur.si 📞 03 749 17 20 📧 info@zupnija-sentjur.si Karitas: 070 765 360

URADNE URE V ŽUPNIJSKI PISARNI: PON-PET: 8.30-10.30; TOR in ČET od 19.00-19.30.

Aktualno na: [f](#) »Župnija Šentjur« [▶](#) Prenos svete maše: [▶](#) **YouTube** »Župnija Šentjur«